

Abraham Gutormsen,  
Faroensis.

Du ved vel min kjære Ven at  
Afhølsragen er mig en Hjortesag  
en Livssag. Det er som Følg deraf  
mit Livssag mit Livs Maal at  
vinde Hjorter for Afhølsforeningerne  
og det er det eneste jeg synes det er  
vordt for mig at leve for, så saa  
kan du nok begribe: hvorledes det er  
mig en Hjortens Gløde hvergang  
jeg vinder et Mindehøjeste til

Foreningerne, og at naar der gaar  
længere Tid hen uden at vinde <sup>noget</sup> et jeg  
næsten ikke istand at leve

Johannes Sandøe har som du vel  
ved nylig sluttet sig til os, det givet mig  
ikke saa lidet Livskraft

Vel du saa rige ja men jeg fortaar  
ikke hvorfor det er blevet dig en saadan

Hjortesag en saadan Livssag  
saa skal jeg sære dig: fordi den kan  
redde mig fra timelig og evig

Sordevælle. Havde Afholdelsesforeningerne ikke strakt sine kjærlige arme ud efter mig ro og (E

~~isvirkeligheden om det) myn Kroppis, give mig nu, kom mig atter y to han kom og myn Sjæl y Helvete~~

So kan du nok forstå det hvorfor jeg so gjerne vil strække mine arme ud etter örün og at E följir dette give myna Pakt at vidna dette for dig -

Jeg har nu svoret 25 Star y Foreningene og og kan vidne at y henne er gått at svore

Kunde jeg vundet dig Hjerte saa at du af Hjertet brøddle ind vor Forening er min Gløde Suldkommen -

Sluttelig bøder jeg dig om at du vil gjemme dette Brev, ikke kaste eller reka det bort - du kunde senere svore anderledes maadet

end nu og saa kunde dette  
været en Hjælp —

i Din Alder syntes jeg heller  
~~ikke saa godt om det at~~

jeg bide med at indgaa i For-  
eningsen indtil jeg var nok er 30  
Aar gammel men vilde jeg <sup>da</sup> givet  
meget tit at skulle have gjort  
det for — Sag Tak ved Gud  
det gik endda —

Mygledal den 8 Februar 1887

Din Løve og Ven  
Aralon Guttorren